

УДК 811.111'42

ЛІНГВОКРЕАТИВНІСТЬ І КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМИ КОНСТРУЮВАННЯ ІДЕНТИЧНОСТІ АНГЛОМОВНОГО ДИТЯЧОГО ПОЕТА

Пікалова А.О., к. філол. н., доцент,
доцент кафедри іноземної філології

КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради

Стаття присвячена виявленню механізмів конструювання ідентичності англомовного дитячого поета (на прикладі життєтворчості американського дитячого поета Теодора Сьюза Гейзела / Доктора Сьюза). У роботі аргументовано, що ідентичність дитячого поета конструюється у процесі активізації креативності. З'ясовані умови, що стимулюють лінгвокреативність у процесі конструювання ідентичності автора. Виокремлені види мовної гри, що репрезентовані в дитячих поетичних текстах Теодора Сьюза Гейзела / Доктора Сьюза. Версифіковано принцип компетентності як механізм конструювання ідентичності дитячого поета.

Ключові слова: ідентичність, дитячий поет, конструювання, принцип лінгвокреативності, мовна гра, принцип компетентності, Теодор Сьюз Гейзел / Доктор Сьюз.

Стаття посвящена выявлению механизмов конструирования идентичности англоязычного детского поэта (на примере життєтворчества американского детского поэта Теодора Сьюза Гейзеля / Доктора Сьюза). В работе аргументировано, что идентичность детского поэта конструируется в процессе активизации креативности. Описываются условия, стимулирующие лингвокреативность в процессе конструирования идентичности автора. Выделены виды языковой игры, представленные в детских поэтических текстах Теодора Сьюза Гейзеля / Доктора Сьюза. Установлена возможность реализации принципа компетентности как механизма конструирования идентичности детского поэта.

Ключевые слова: идентичность, детский поэт, конструирование, принцип лингвокреативности, языковая игра, принцип компетентности, Теодор Сьюз Гейзель / Доктор Сьюз.

Pikalova A.O. LINGUISTIC CREATIVITY AND COMPETENCE AS THE CONSTRUCTING MECHANISMS OF THE IDENTITY OF THE ENGLISH-LANGUAGE CHILDREN'S POET

The article is devoted to the description of the constructing mechanisms of the identity of the English-language children's poet (on the example of the creativity of the American children's poet Theodore Seuss Geisel / Dr. Seuss). The work argues that the identity of the children's poet is constructed in the process of activating creativity. The conditions that stimulate linguistic creativity in the process of construction of the author's identity are determined. Types of language games are separated, which are represented in the children's poetic texts by Theodore Seuss Geisel / Dr. Seuss. The principle of competence as the constructing mechanism of the identity of the children's poet is verified.

Key words: identity, children's poet, constructing, linguistic and creative principle, language game, competence principle, Theodore Seuss Geisel / Dr. Seuss.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. У центрі уваги науковців різних галузей знань, таких як психологія, філософія, соціологія, культурологія та багато інших, постає дослідження поняття «ідентичність». Вивчення цього феномену набуває рис міждисциплінарності.

Словникові дефініції охоплюють такі значення поняття «ідентичність»: однаковість людини або чогось в усі часи і за всіх обставин; умова або факт, що особа або щось є самим собою, а не кимось / чимось іншим, індивідуальність, особистість [40, с. 415] (тут і надалі переклад іншомовних джерел наш. – А.О. Пікалова). «Ідентичність – це термін, що у повсякденному, науковому та філософському мовленні означає – те саме» [15, с. 233–234].

Дж. Локк, одним з перших, визначає поняття «ідентичність» як усвідомлення індивідуумом безперервності, тотожності власної особистості [7]. Ця дефініція виявляється принциповою для сучасного гуманітарного дослідження структур персональних змістів, які розглядаються як певна похідна від дискурсів, соціальних риторик і практик взаємодії

людини з іншими. Е. Еріксон визначає «ідентичність» як складний процес, що локалізується в самому ядрі індивідуальності, а також це процес суспільної культури. Володіти ідентичністю – це володіти образом себе, що є засвоєним і прийнятим особисто, що реалізується через різноманітні відносини особистості до навколишнього світу; здатність особистості до повноцінного вирішення завдань, що виникають перед нею на кожному етапі її розвитку [19].

М.С. Школова досліджує лінгвістичні та семіотичні аспекти конструювання ідентичності в електронній комунікації [17, с. 21]. В.В. Наумов досліджує процес лінгвістичної ідентифікації особистості (психоемотивну, соціальну, антропологічну, вікову, гендерну, національну, парамовну складові мовної особистості) [9]. У наукових працях О.О. Селіванової висвітлюється концепція етнічної ідентичності [13, с. 147].

На жаль, у сучасних лінгвістичних дослідженнях ідентичність постає об'єктом безпосереднього вивчення в дуже рідкісних випадках. У більшості випадків цю проблему розглядають з точки зору іншого явища, що

зумовлено наявністю різних підходів у наукових парадигмах. Актуальним виявляється дослідження ідентичності дитячого поета, зокрема шляхи її конструювання. Своєчасним видається дослідження конструйованої сутності ідентичності англомовного дитячого поета в лінгвістичному аспекті, оскільки поміж наукових розвідок переважають роботи літературознавчого характеру.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання цієї проблеми, і на які спирається автор.

О.П. Матузкова визначає ідентичність «як наслідок конструювання образу навколишнього світу, образу групи, себе і свого місця в них на основі певних ідентифікаційних ознак...». На думку автора «ідентичність є результатом когнітивно-емоційного конструювання суб'єктом своєї тотожності на основі ідентифікаційних ознак» [8, с. 18–19].

Ідентичність теоретизується як концептуальна структура, що охоплює вірування та знання, норми і цінності, погляди та очікування, а також емоції, і що конструюється у дискурсі [38, с. 19].

Ідентичність розуміють як конструйоване в дискурсі явище; як результат інтеракції в соціальному контексті; як те, що походить з форм суб'єктивності і почуття «самості» [21, с. 177–178].

Ідентичність розуміють як лінгвістичну конструкцію [25; 22]. Мова пропонує інструменти для побудови та перебудови ідентичності. Ідентичність конструюється за допомогою процесів соціальної інтеракції. Ідентичність являється «створюваною» і «комунікативно виробленою», тобто мова виявляється індикатором ідентичності [25]. Ідентичність визначають як конструйовану у дискурсі сутність, що обмежується мікрокатегоріями або макрокатегоріями, що існують поза дискурсом (екстраситуативні або екзогенні) [20].

Ідентичність розглядають як конструйовану реальність; детермінують як інтерсуб'єктивне досягнуте соціально-культурне явище [23].

Виділення невіршених раніше питань загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Проведений огляд загальних положень і тенденцій у дослідженні поняття «ідентичність» надає можливість з'ясувати, що у більшості наукових праць визнається конструйована сутність поняття «ідентичність», при цьому конкретні шляхи конструювання не узагальнені і не систематизовані в повній мірі.

Найбільш ґрунтовними видаються дослідження Мері Баколц (Mary Bucholtz) і Кіри Холл (Kira Hall), які узагальнюючи теоретичні напрацювання лінгвістичної антропології, соціолінгвістики, дискурс-аналізу, психолінгвістики, пропонують практичну реалізацію конструювання ідентичності. Так, науковці вибудовують концепцію, що репрезентує форми, які можуть бути використані у різних напрямках сучасної лінгвістики для дослідження ідентичності. Розглядаючи ідентичність у процесі інтеракції, автори пропонують принципи конструювання ідентичності: 1) принцип емерджентності, 2) принцип позиціонування, 3) індексальний принцип, 4) реляційний принцип, 5) парціальний принцип [23; 24].

Убачаємо можливим застосування пропонуваної концепції для з'ясування шляхів конструювання ідентичності дитячого поета.

У фокусі нашої уваги постає ідентичність дитячого поета. Дитячий поет постає як людина, яка займається творчістю, що репрезентована у його поетичних текстах, призначених для дітей.

Відповідно до словникових дефініцій творчість – це діяльність людей, спрямована на створення нового, що ніколи раніше не було. У творчості не тільки створюється щось нове, а й розвиваються сутнісні сили людини, його здатності і майстерність [14, с. 76].

Творчість – феномен людського буття, що відіграє найважливішу роль в усвідомленні і визначенні людського «руху-розвитку», і що виступає головною рушійною силою в організації життєдіяльності людини [12]. Творчість – це вища форма активності свідомості. У процесі творчості людина реалізує цю здатність своєї свідомості, тим самим розвиваючи свою сутність [6, с. 21–22]. Загальна здатність до творчості розуміється як креативність.

Креативність – це здатність людини породжувати незвичайні ідеї, знаходити оригінальні рішення, відхилитися від традиційних схем мислення [6, с. 156]. Креативність розуміють як здатність виявляти нові способи вирішення проблем і нові способи вираження [11]. У ймовірнісних відношеннях із креативністю знаходиться компетентність.

У світли вищезазначеного вбачаємо можливості для розширення меж концепції, пропонуваної Мері Баколц (Mary Bucholtz) і Кіри Холл (Kira Hall) [23; 24] для з'ясування шляхів конструювання ідентичності дитячого поета. Зокрема вартим уваги постає той факт, що принцип креативності і компетентності виявляються одними з механізмів конструювання ідентичності дитячого поета.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета нашої роботи полягає у з'ясуванні механізмів конструювання ідентичності дитячого поета (на прикладі життєтворчості відомого англомовного дитячого поета Теодора Сьюза Гейзела / Доктора Сьюза (Theodore Seuss ['s'u:s] Geisel / Dr. Seuss ['su:s])) в аспекті лінгвокреативної діяльності автора; визначенні основних складників компетентнісного конструювання ідентичності дитячого поета.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Творчість є процес, який може призводити до створення певного продукту. Таким продуктом може являтися вірш. Творчим процесом можуть бути і взаємини між людьми. Творчість – це частина всього нашого існування, нашого тіла, нашого розуму, емоцій і духу [11, с. 165].

«Невтомна жага творчості» сприяє знаходженню себе в цьому різноманітному світі, образу Я, сенсу свого існування, тобто знаходження і набуття своєї ідентичності, що проявляється в тотожності самому собі, зміцненні власної сутності, послідовності свого життя. Іншими словами, в процесі творчості людина формує «систему особистісних смислів», формує стійкість внутрішнього прагнення до «Я», тим самим «виковуючи» свої цінності, переко-

нання, словом особистісну ідентичність [18].

Творчість через пізнання світу і самого себе допомагають людині знайти ідентичність. Творчість розуміється як процес створення нового, як процес реалізації творчої сутності людини [5, с. 208 – 209].

Наведені вище твердження засвідчують необхідність розгляду конструювання ідентичності дитячого поета в аспекті творчості.

Творчі інтелектуальні здібності, в тому числі здатність привносити щось нове у досвід, здатність породжувати оригінальні ідеї, здатність відмовлятися від стереотипних способів мислення розуміється як креативність.

Креативність визначається як здатність отримувати ціннісні результати діяльності нестандартним способом. Творчі люди не просто чинять в оригінальний спосіб, результати їхньої поведінки доцільні і корисні. Креативність – здатність до оригінальної, затребуваної роботи, що приносить певну користь [41].

У цьому світлі творчість дитячого поета розуміється як оригінальна робота, якої потребують діти. Поряд із навколишнім середовищем і соціальним оточенням на формування вразливого світу малят значний вплив має доробок художніх творів, зокрема віршованих.

З точки зору того, що ідентичність проявляється як динамічний і процесуальний стан [5, с. 50], стає можливим розглядати принцип креативності як один з механізмів конструювання ідентичності дитячого поета, оскільки креативності – це процес, результатом якого є створення нових цінностей.

Креативність охоплює такі аспекти, як креативний процес (здатність творити), креативний продукт (результат творчого процесу), креативну особистість (особистість, яка володіє здатністю до творчої діяльності) і креативне середовище (сферу, структуру, соціальний контекст, що формують вимоги до продукту творчості) [6, с. 157–158]. Так, креативність мовної особистості дитячого поета обумовлена хистом до римування, майстерністю створювати дитячі поезії, що актуалізують мовнокреативний процес, результатом якого являються дитячі поетичні тексти, що творені лінгвокреативною особистістю, яка володіє високим рівнем мовної компетенції. Креативне середовище охоплює дитячу читачку аудиторію з усіма її особливостями та обумовлене лінгвокультурним контекстом.

Креативність дитячого поета можлива за наявності лінгвістичного інтелекту, що заснований на чуттєвості до смислу слова і ефективною вербальною пам'яттю [37].

Зазначене вище зумовлює виокремлення принципу лінгвокреативності у процесі конструювання ідентичності дитячого поета. Лінгвокреативна діяльність дитячого поета зреалізовується у здатності створювати нові образи в уяві автора, що знаходиться у стані постійної активності, мобілізуючи риси особистості автора, що пов'язані із створенням нових продуктів (дитячих поетичних текстів).

Зазвичай креативність вимагає напруженої праці і подолання перешкод на шляху до кінцевого продукту. Креативність постає як здатність до конструктивного, нестандартного мислення та поведінки, а також до усвідом-

лення та розвитку свого досвіду. Креативність проявляється в багатій уяві, почутті гумору, прихильності високим естетичним цінностям, умінні деталізувати образи. Креативність розуміють як особистісні особливості творчо обдарованої людини пов'язані зі створенням нових матеріальних і ідеальних продуктів [16].

Ідентичність дитячого поета конструюється у процесі активізації здатності до оригінальної роботи (написання поетичних текстів), що одночасно являється затребуваною працею, бо вірші постають джерелом становлення особистості дитини. Діти відчувають потребу в римах і ритмі. Усвідомлення і розвиток власного досвіду, що репрезентується в авторському мовленні; напружена і наполеглива праця, продуктом якою виявляються дитячі поетичні тексти; самовладання і впевненість у результатах своєї діяльності; інтелектуальний потенціал поруч з мотивацією, емоціями, рівнем естетичного розвитку, комунікативними параметрами і компетентністю, що ініціюють майстерне використання арсеналу мовностилістичних засобів, – це ті умови, що стимулюють лінгвокреативність у процесі конструювання ідентичності дитячого поета.

Вихідним пунктом будь-якого виду творчості виявляється легкість утворення неочікуваних асоціацій, що репрезентує творчу фантазію (уяву). Л.С. Виготський вважає, що уява не повторює вражень, що були накоплені раніше, а створює нові на їх основі. Внесення нового в уявлення і змінення цих уявлень таким чином, що в результаті виникає новий образ, створює основи діяльності, що називають уявою [2, с. 130]. Уява дитячого поета завжди знаходиться в активному стані, створюючи поетичні тексти для дітей. Дитячий поет створює нові образи, зрозумілі дитячому сприйманню, на основі фонових знань реципієнтів, з опорою на особливості психофізіологічних особливостей дітей, з орієнтацією на їх емоціосферу.

Літературна обдарованість характеризується потужною і яскравою уявою, мовленнєвими здібностями, почуттями форми, вербальною пам'яттю, високим рівнем інтелекту [4, с. 232–233].

Лінгвокреативність як творчість, невід'ємна властивість людини, що репрезентується не лише у вмінні створювати мовні одиниці, але й у вмінні користуватися різноманітними мовними засобами та стилістичними прийомами, що актуалізують мовну гру.

Аналіз ілюстративного матеріалу надає змогу для розмежування двох основних типів гри у дитячій поезії Теодора Сьюза Гейзела / Доктор Сьюза: гру у просторі тексту та інтертекстуальну гру [1, с. 7].

У текстовому просторі дитячої поезії автора репрезентована мовленнєва гра (сукупність ігрових дій з елементами мовних рівнів тексту) і гра з формою тексту (використання візуально-графічних засобів). Інтертекстуальна гра репрезентує включення поетичного тексту в міжтекстові зв'язки [10, с. 189].

Послугуючись методом суцільної вибірки, було проведено аналіз дитячих поетичних текстів Теодора Сьюза Гейзела / Доктор Сьюза в аспекті репрезентації мовної гри.

Проведений аналіз дозволив виявити найтисповіші приклади мовленнєвої гри. Найбільш поширеними виявляються: звукове обігравання слів і повтори, що вербалізуються на різних мовних рівнях.

Поет часто вдається до алітерації (*Socks on Knox/ And Knox in box./ Fox in socks/ On box on Knox.* або *Quick trick clock stack.* [26]). Асонанс у дитячих поетичних текстах автора не становить виключення (*goo-geese* [26] або *doodle dee doodle dee doodle dee doo* [29]).

На словотвірному рівні мовленнєва гра актуалізується за допомогою нетрадиційних способів словотворення, оказіонального словоскладання, новоутворення за допомогою суфіксального способу словотворення.

Лексичним засобом виразності поетичного мовлення виступають індивідуально-авторські неологізми – оказіоналізми, що можуть розглядатися як вид мовної гри, оскільки вони характеризуються індивідуальністю, створюваністю, експресивністю, залежністю від контексту. Типовими для Теодора Сьюза Гейзела / Доктор Сьюза є авторські трансформації (рендеринги), до яких автор вдається з метою створення рими. У наступному прикладі репрезентовано авторський рендеринг *"theirs"*, винайдений автором для римування зі словом *"stars"*: *"Now the Star-Belly Sneetches/ Had bellies with stars./ The Plain-Belly Sneetches/ had none upon thars."* (Dr. Seuss *"The Sneetches and Other Stories"*) [35]. Такі індивідуально-авторські неологізми репрезентовані майже у всіх поезіях автора. До суфіксального способу творення власних неологізмів автор вдається досить часто з метою утворення рими. Так, наприклад, у вірші *"Oh, The Places You'll Go!"* репрезентовано новоутворення *darked* – авторська трансформація (рендеринг) від *darkened*, що римується до *marked* [32].

Улюбленим прийомом автора є новоутворення, що корелюють з репрезентацією сегментів скоромовок, наприклад, *"Slow Joe Crow* або *tweetle beetles: "Who comes?.../ Crow comes./ Slow Joe Crow comes./ Who sews crow's clothes?/ Sue sews crow's clothes./ Slow Joe Crow..."; "Let's have a little talk/ about tweetle beetles..."* [26].

Найяскравіше репрезентовані в дитячих поетичних текстах Теодора Сьюза Гейзела / Доктор Сьюза повтори, що охоплюють різні варіації (повтори звуків та їх сполучень, повтори слів, словосполучень і речень). Ця особливість зумовлена психофізіологічними особливостями дітей, рівнем розвитку їх емоційної сфери тощо. Так, у вірші *"Fox in Socks"* [26] репрезентовано повтори слів: *"Fox/ Socks/ Box/ Knox"*. Наступний приклад демонструє повтори лексеми *fish* у різних словосполученнях: *"One fish/ Two fish/ Red fish/ Blue fish./ Black fish/ Blue fish/ Old fish/ New fish."* [33]. Інший приклад повтору репрезентовано у вірші *"Cat in the Hat"* Доктора Сьюза, в якому речення *He should not be here* повторюється три рази. При цьому поет намагається уникнути відчуття нав'язування дещо змінює речення при наступному повторі: *"He should not be here. / He should not be about. / He should not be here / When your mother is out!"* [34].

Прийом повтору речення з заміною слова являється типовим для авторського поетичного мовлення: *"This one has a little star./ This one has a little car."* [33].

У дитячих поетичних текстах автора репрезентований прийом використання візуально-графічних засобів, що актуалізує гру з формою тексту. Написання деяких слів великими літерами – найпоширеніше явище у текстовому просторі віршів Теодора Сьюза Гейзела / Доктор Сьюза, наприклад: *"I can read with my left eye./ I can read with my right./ .../ You can Learn about SAD.../ and GLAD.../ and MAD!"* [30]. У наступному прикладі зазначений прийом використано з метою сформування у дітей усвідомлення досвід малюють у дорослому світі: *"And YOU are the one who'll decide where to go..."* [32]. Написання слова *please* великими літерами, розділяючи при цьому його на чотири частини за допомогою знаку «дефіс», підсилює у читачів сприймання прохання: *"I can't," said the elephant/ "PL-E-E-ASE!" begged the bird"* [28].

У дитячих поетичних текстах автора репрезентовано звуконаслідування, що допомагає поглиблювати знання читачів про предмети і явища навколишнього світу, формуючи ставлення і розширюючи досвід малюють. Наприклад, у наведеній нижче поезії репрезентовані звуконаслідування, що ознайомлюють дітей з тваринним світом, одночасно зrealізовується прийом використання візуально-графічних засобів (написання слів великими літерами): *"He can go Moo Moo/ How about you?/ He can sound like a bee./ Mr. Brown can Buzz/ How about you? Can you go Buzz Buzz..."* [31].

Різновид інтертекстуальної гри можна простежити у поетичному тексті *"Yertle the Turtle"*, що репрезентує події того часу в суспільстві (натяк на Адольфа Гітлера). При цьому автор у простій і позитивній формі пропонує урок з історії. Креативність актуалізується у вмінні не обтяжувати емоційну сферу дітей пропонованим змістом, стимулювати виховання моральних принципів: *"And the turtles of course, all the turtles are free./ As turtles, and maybe, all creatures should be"* [36]. Поет відстоює позиції свободи всіх людей.

Іншими прикладами креативності авторської майстерності щодо написання поетичних текстів для дітей виявляються факти з біографії Теодора Сьюза Гейзела / Доктор Сьюза: поет написав книгу *"Green Eggs and Ham"*, використовуючи 50 слів [39, с. 119–120]. До списку входять такі слова: *a, am, and, anywhere, are, be, boat, box, car, cold, dark, do, eat, eggs, fox, goat, good, green, ham, here, house, I, if, in, let, like, may, me, mouse, not, on, or, rain, Sam, say, see, so, thank, that, the, them, there, they, train, tree, try, will, with, would, you* [27]. Прикладом креативності являється вірш *"The Cat in the Hat"* [34]. Видавництво запропонувало список із 348 слів, які шестирічна дитина повинна знати. Автору необхідно було обрати 250 слів, щоб створити захоплюючу для читання книгу. Теодор Сьюз Гейзел / Доктор Сьюз використав 236 слів, створюючи чудову поезію, сповнену грою, вигадкою, гумором, дієвістю.

Креативність проявляється в багатій уяві, почутті гумору, схильності до високих естетичних цінностей, в умінні деталізувати загальні образи [16]. Гумор і креативність характеризуються такими особливостями інформації, як невідповідність, несподіванка і новизна. І креативність, і гумор передбачають зміну точки зору, новий погляд на речі [6, с. 173–174]. Зазначене вище засвідчує той факт, що ідентичність дитячого поета конструюється у процесі активізації креативності. Так, уява і почуття гумору Теодора Сьюза Гейзела / Доктора Сьюза актуалізують креативність поета. З огляду на те, що лінгвокреативність постає як багаторівневе утворення, що охоплює інтелектуальний потенціал, мотивації, емоції, комунікативні параметри і компетентність, убачаємо можливим акцентувати увагу на складових компетентності ідентичності дитячого поета.

Підтвердження цієї думки підкріплюється розумінням поняття «компетентність», що трактується через поняття «компетенція».

«Компетенція – деяка відчужена, наперед задана вимога до підготовки особи (властивості або якості, потенційні здатності особи), наперед задана вимога щодо знань та досвіду діяльності у певній сфері; компетентність – це володіння компетенцією, що виявляється в ефективній діяльності і включає особисте ставлення до предмета і продукту діяльності; компетентність – це інтегративне утворення особистості, що інтегрує в собі знання, уміння, навички, досвід і особистісні властивості, які зумовлюють прагнення, здатність і готовність розв'язувати проблеми і завдання, що виникають у реальних життєвих ситуаціях, усвідомлюючи при цьому значущість результату діяльності» [3, с. 27–28]. Компетентна людина – це людина, яка добре обізнана в певному колі питань; знавець у конкретній галузі діяльності. Креативність припускає компетентність [6, с. 35]. Виходячи з цих позицій, маємо змогу версифікувати принцип компетентності як один із механізмів конструювання ідентичності дитячого поета.

Мовна особистість дитячого поета характеризується високим рівнем мовної компетенції, що актуалізує досконалі знання літературної мови, вміння доцільно обирати і застосовувати багатий арсенал мовностилістичних засобів для досягнення мети, хист до римування, що репрезентується у римованих текстах з чіткою ритмічною організацією, знання психофізіологічних особливостей дітей. Виокремлені якості дають підстави розглядати дитячого поета як інтелектуальну особистість, яка володіє фундаментальними знаннями з мови, культури мовлення і риторички, вирізняючись творчими здібностями.

У цьому світлі варто звернути увагу на багатокomпонентність класифікації складових авторської компетентності: мовна (досконалі знання мови, вміння доцільно їх застосовувати), комунікативна (вміння координувати процес комунікації з орієнтацією на дитину, відчувати та розуміти очікування дитини), культурна (вміння моделювати умови для інкультурації дитини за допомогою поетичних текстів), спеціальна (знання особливостей

психоемоційного та фізіологічного розвитку дитини), експертна (розуміння мети комунікації, вміння конструювати процес комунікації, володіння стратегічним потенціалом мовлення), текстотворча (породження / створення римованих текстів, що мають чітку ритмічну організацію, вирізняються специфічними мовностилістичними особливостями з орієнтацією на мовну компетенцію дитини), інформаційна (прагнення активізувати процес навчання, розвитку і виховання дитини шляхом ознайомлення з новими явищами та предметами навколишнього світу, спираючись на фонові знання дитини) та деякі інші.

За умови сформованості цілого кола компетентній особистості автора актуалізується принцип компетентності у процесі конструювання ідентичності дитячого поета.

Висновки з описаного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Результати роботи дають підстави вважати, що ідентичність англomовного дитячого поета конструюється у процесі активізації здатності до творчої роботи – написання поетичних текстів, призначених для дітей. Постійний розвиток власного досвіду, що репрезентується в авторському мовленні; напружена і наполеглива праця, продуктом якою виявляються дитячі поетичні тексти; інтелектуальний потенціал, мотивація, емоції, уява, почуття гумору, рівень естетичного розвитку, комунікативні параметри, компетентність, – це ті умови, що засвідчують принцип лінгвокреативності як один із механізмів конструювання ідентичності дитячого поета. Лінгвокреативність, як творчість, репрезентується не лише у вмінні створювати мовні одиниці, але й у вмінні користуватися різноманітними мовними засобами та стилістичними прийомами, що актуалізують мовну гру. Аналіз ілюстративного матеріалу дозволив виявити найтипівіші приклади мовної гри, що репрезентовані в дитячих поетичних текстах Теодора Сьюза Гейзела / Доктор Сьюза. Поміж видів авторської мовної гри виокремлюємо такі: мовленнева гра (сукупність ігрових дій з елементами мовних рівнів тексту) і гра з формою тексту (використання візуально-графічних засобів); інтертекстуальна гра репрезентує включення поетичного тексту в міжтекстові зв'язки. Багатокomпонентність класифікації складових компетентності дитячого поета актуалізує принцип компетентності у процесі конструювання ідентичності митця слова. Перспективним видається ґрунтовне дослідження ідіостилу Теодора Сьюза Гейзела / Доктор Сьюза.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Большакова Н.Н. Игровая поэтика в литературных сказках Михаэля Энде : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04 / Смоленск, 2007. 24 с.
2. Выготский Л.С. Собрание сочинений : В 6-ти т. Т. 2. Проблемы общей психологии / под ред. В. В. Давыдова. Москва : «Педагогика», 1982. 504 с.
3. Головань М.С. Компетенція і компетентність: досвід теорії, теорія досвіду. Вища освіта України. 2008. № 3. С. 23–30.
4. Дружинин В. Н. Психология общих способностей. Санкт-Петербург : Питер, 1999. 359 с. (Мастера психологии).

5. Идентичность: социально-психологические и социально-философские аспекты: коллективная монография ; науч. ред. К.В. Патырбаева. Пермь, Перм. гос. нац. иссл. ун-т. 2012. 250 с.
6. Ильин Е.П. Психология творчества, креативности, одаренности. Санкт-Петербург : Питер, 2009. 434 с. (Мастера психологии).
7. Локк Дж. Сочинения: в 3 т. Т. 1 / под ред. И.С. Нарского. Москва : Мысль, 1985. 623 с.
8. Матузкова О.П. Ідентичність як структура. Наукові записки НАУКМА. Філологічні науки. 2014. Т. 164. С. 15–19.
9. Наумов В.В. Лингвистическая идентификация личности / Владимир Викторович Наумов. – Москва : Книжный дом "ЛИБРОКОМ", 2010. – 240 с.
10. Пікалова А.О. Репрезентація мовної гри в текстовому просторі англomовної дитячої поезії. Modern Philological Research: a Combination of Innovative and Traditional Approaches : Conference Proceedings, April 27-28, 2018. / Sulkhan-Saba Orbeliani Teaching University. Tbilisi : Baltija Publishing. 188–191.
11. Роджерс К.К. Теории творчества: Взгляд на психотерапию. Становление человека / К.К. Роджерс. – Москва : Прогресс-Универс, 1994. – 415 с.
12. Сайко Э.В. Субъект: создатель и носитель социального. Москва : Воронеж, 2006. 424.
13. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія / Олена Олександрівна Селіванова. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
14. Современная философия: Словарь и хрестоматия / сост. Л.В. Жаров и др. Ростов-на-Дону. Феникс, 1995. 511 с.
15. Філософський енциклопедичний словник : енциклопедія / НАН України, Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди ; голов. ред. В. І. Шинкарук. Київ : Абрис, 2002. 742 с.
16. Хрящева Н.Ю. Креативность как фактор самореализации личности в изменчивом Мире. Психологические проблемы самореализации личности : под ред. А.А. Реан, Л.А. Коростылева. Санкт-Петербург, 1998. Вып. 2. С. 171–175.
17. Школова М.С. Лингвистический и семиотические аспекты конструирования идентичности в электронной коммуникации : дис. ... канд. филол. наук. : 10.02.19 / Тверской государственный университет. Тверь, 2005. 174 с.
18. Шнейдер Л.Б. Профессиональная идентичность: теория, эксперимент, тренинг : уч. пособие. Москва : психол.-соц. ин-та ; Воронеж : изд-во НПО «МОДЭК». 2004. 600 с.
19. Эрикссон Эрикссон Эрик Г. Детство и общество / Эрик Г. Эрикссон ; пер. с англ. Санкт-Петербург : С.-Пб. : Ланато, АСТ, Фонд «Университетская книга», 1996. 592 с.
20. Androusoopoulos Jannis K., Georgakopoulou Alexandra. Discourse constructions of youth identities: Introduction. Discourse constructions of youth identities ; eds. J.K. Androusoopoulos, A. Georgakopoulou. Amsterdam : Benjamins, P. 1–25.
21. Bamberg Michael, Fina De Anna, Schiffrin Deborah. Discourse and Identity Construction. Handbook of Identity Theory and Research ; eds. S.J. Schwartz et al. New York : Springer Science+Business Media, LLC, 2011. P. 177–199.
22. Bauman Richard. Language, identity, performance. Pragmatics. 2000. 10(1). P. 1–5.
23. Bucholtz M., Hall K. Identity and Interaction: a Sociocultural Linguistic Approach. Discourse Studies. London : SAGE Publications, 2005. Vol 7, (4–5). P. 585–614.
24. Bucholtz M., Hall K. Language and Identity. A Companion to Linguistic Anthropology ; ed. A. Duranti. Malden, MA : Blackwell, 2004. P. 369–394.
25. Bronwyn Davis, Rom Harré. Positioning: The Discursive Production of Selves. Journal for the Theory of Social Behaviour. 1990. 20 (1). P. 43–63.
26. Dr. Seuss. Fox in Socks. New York : Random House Books for Young Readers ; Bright & Early Board Books, 2011. 24 p.
27. Dr. Seuss. Green Eggs and Ham. New York : Random House ; Books for Young Readers, 1988. 62 p.
28. Dr. Seuss. Horton Hatches the Egg. New York : HarperCollins Children's Book, 2004. 60 p.
29. Dr. Seuss. I Can Draw It Myself, By Me, Myself. New York : Random House Books for Young Readers ; Bright & Early Board Books, 1998. 32 p.
30. Dr. Seuss. I Can Read with My Eyes Shut. New York : Random House ; Books for Young Readers, 1978. 48 p.
31. Dr. Seuss. Mr. Brown Can Moo, Can You : Dr. Seuss's Book of Wonderful Noises. New York : Random House for Young Readers ; Bright & Early Books, 1996. 24 p.
32. Dr. Seuss Oh, The Places You'll Go!: Yellow Back Book. New York : HarperCollins Children's Books, 2003. 48 p.
33. Dr. Seuss. One Fish, Two Fish, Red Fish, Blue Fish. New York : HarperCollins Children's Book, 2003. 64 p.
34. Dr. Seuss. The Cat in the Hat. New York : Random House, 1985. 61 p.
35. Dr. Seuss. The Sneetches and Other Stories. New York : HarperCollins Children's Book, 2003. 65 p.
36. Dr. Seuss. Yertle the Turtle. New York : Random House ; Books for Young Readers, 2006. 96 p.
37. Gardner H. Creativity Lives and Creative Works: a Synthetic Scientific Approach. The Nature of Creativity : eds. R. Sternberg, T. Tardif. Cambridge : Cambridge University Press. 1988. P. 298–324.
38. Koller Veronica. How to Analyse Collective Identity in Discourse – Textual and Contextual Parameters. Critical Approaches to Discourse Analysis across Disciplines. Vol. 5 (2). 2012. P. 19–38.
39. Morgan Judith, Morgan Neil. Dr. Seuss & Mr. Geisel: A Biography. New York : Random House, 1995. 345 p.
40. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English / ed. J. Crowther. Oxford : Oxford University Press, 2002. 1428 p.
41. Sternberg R. J., Lubart T. I. Investing in creativity. American Psychologist. 1996. V. 51. P. 677–688.